

lingsmænd paa samme Maade. Hvis man kunde paavise, at Telegrafvæsenets Embedsmænd og Bestyrelse vare stillede bedre med Hensyn til Lønningerne end de tilsvarende Lønningsklasser i de to andre Administrationsgrene, vilde jeg utvivlsomt deri kunne finde en Grund til ikke at give nogen yderligere Pensionsret, men da det er en vittetlig Sag, at de ikke finantsielt taget ere heldigere stillede, forekommer det mig, der er god Grund til at udvide Pensionsretten noget for Telegrafvæsenets Vedkommende. Jeg tror i den Henseende at turde fremhæve, at dette Spørgsmaal ikke er ganske ukendt her, men man har paa et tidligere Stadium navnlig ansøgt den Grund imod at yde Telegrafisterne Pensionsret, at den hele Institution endnu kun var i sin Fremvægt, at den endnu ikke havde antaget en endelig Karakter, og at man først maatte afvente det Dieblit, da man kunde sige, at Telegrafvæsenet havde faaet en saadan stationær Tilstand, en saadan større Udvikling, at man kunde faae et rigtigt Overblik over, hvor mange og hvilke af Funktionærerne der burde have Pensionsret, inden man skred til at give dem denne. Det turde dog være, at det Tidspunkt nu er kommet, at Telegrafvæsenet har udviklet sig saa betydelig, at man ikke længere vil kunne paabe- raabe sig denne Grund imod at give Telegrafisterne Pensionsret, og det forekommer mig derfor, at den Hensigt fra Landsktingets Side, som har faaet sit Udtryk gennem et Ændringsforslag, der blev vedtaget i det andet Æhing, er saa vel begrundet, at jeg intet Dieblit kan betænke mig paa at anbefale det høitærede Æhing at følge dette Forslag. — Jeg kan selvfølgelig heller ikke Andet end ligesaa varmt anbefale det Forslag, som er fremkommet fra ærede Medlemmer af Udvalget til § 1, Afsnit B. At den Omstændighed, at Udvalget skulde have søgt og erholdt mundtlige Dplysninger hos Funktionærer af Telegrafvæsenet, skulde være en Grund for mig til at modsætte mig Forslaget, forstaar jeg oprigtig talt ikke; thi Forslaget gaar jo simpelthen ud paa at vende tilbage til det Forslag, som forelaa fra Regeringens Side, da Lovforslaget blev forelagt her. Naar altsaa det ærede Udvalg, bedre oplyst ved mundtlige Forhandlinger, med hvem disse end maatte være førte, er vendt tilbage til det oprindelige Regeringsforslag, paaskjønner jeg dette, og der er ikke nogensomhelst Grund for mig til at være misfornøiet med, at man vender tilbage til det Forslag, som oprindeligt forelaa. Dette blev förrige Gang forandret af Grunde, som jeg ikke nærmere kjendte, og som jeg ikke nærmere indlød mig paa; thi det er jo ved den Slags Sager Lovforlaget for en Minister at faae Noget, der i det Hele taget maa siges at være brugeligt og godt, og da det Forslag, som idgik af det ærede Æhings Arbejde her ved 2den Behandling, i det Hele taget maatte siges at være gunstigere for

Telegrafvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd end det Forslag, som var forelagt fra Regeringens Side, havde jeg ikke mindste Grund til at modsætte mig Enkeltheder, hvorved jeg meget let vilde kunne gaa tabt af den almindelige Forbedring, som jeg satte Pris paa at erholde. Fra min Side paaskjønner jeg saaledes kun, at det ærede Udvalg har søgt Dplysninger, har faaet dem og er, belært ved disse, vendt tilbage til Regeringsforslaget.

**Ordføreren (S. A. Hansen):** Jeg maa strax bringe den ærede Minister ud af en Bidsfarelse. Man siger, at Udvalget har søgt Dplysninger, men det har det slet ikke, og derom har der slet ikke været Tale. Da der ved en tidligere Leilighed af Finantsudvalget var foreslaaet Forbedringer i Lønningerne for Folk, der ogsaa ere ansatte ved Telegrafvæsenet, sagde den ærede Minister, at han paa det Bestemteste vilde modsætte sig Forslaget derom, forsaavidt ikke vedkommende Udvalg kunde erklære, at det ikke var fremkommet ved Forestillinger fra hans Underordnede. Jeg troede, det var en almindelig Grundbetæning, den ærede Minister da udtalte, men jeg ser nu, at det kun var en ganske enkelt Stilling, og at han nu indtager en helt modsat Stilling. Dette maa imidlertid blive den ærede Ministers egen Sag; men jeg skal kun bede ham om bestandig at huske paa, at der slet ikke er Tale om, at vi have søgt Dplysninger; nei, vi have faaet dem uden at søge dem. — Naar den ærede Minister nu talte om, at Telegraf-, Told- og Postvæsenet vare ensartede Brancher, og om den Ulighed, som desuagtet var tilstede under dem med Hensyn til kongelig Udnævnelse, vil den ærede Minister meget vel kunne sige sig selv, at der gives en anden Veil til noget mere at faae disse Forhold udlignede. De to Lønningslove for Post- og Toldvæsenet ville jo nemlig om ikke mange Aar komme til Revision, og da kan jo kongelig Udnævnelse tages fra en Del af Told- og Postvæsenets Embedsmænd for at bringe dem i Lighed med det Antal, som her faae kongelig Udnævnelse. Jeg maa fastholde, at det er Flertallet — og, som det vil ses, et særdeles stort Flertal, idet Mindretallet kun bestaar af et enkelt Medlem — der foreslaar Æhinget at opgive den Del af Loven, som nu angaar kongelig Udnævnelse for Flere, end der hidtil har havt saadan. — Jeg har ikke Andet at bemærke end det, jeg før sagde, fuldstændiggjort ved, hvad jeg nu har udtalt.

**Indenrigsministeren (Dobisen):** Jeg følger ikke, at jeg maatte blive noget forbausset over den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører tænkte paa at tiloebiebringe Lighed imellem de ensartede lavere Funktionærer i de af mig paaviste Administrationsgrene. Den synes mig at staa i